

126

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 15 marca 1971 r.

w sprawie zasad gospodarki finansowej generalnych dostawców.

Na podstawie § 70 uchwały nr 176 Rady Ministrów z dnia 9 listopada 1970 r. w sprawie gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw, kombinatów i zjednoczeń przemysłowych oraz budowlano-montażowych, objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski Nr 40, poz. 293), zarządza się, co następuje:

§ 1. Użyte w zarządzeniu określenie:

- 1) generalny dostawca — oznacza przedsiębiorstwo, kombinat lub zjednoczenie, które na podstawie odrębnych przepisów wykonuje kompletne dostawy na eksport lub dla odbiorców krajowych,
- 2) odbiorca — oznacza jednostkę handlu zagranicznego w zakresie odbioru kompletnych dostaw na eksport, jak również inwestora w zakresie odbioru takich dostaw na potrzeby krajowe,
- 3) kompletna dostawa — oznacza przewidzianą w umowie między generalnym dostawcą a odbiorcą całość dostaw i usług związanych z wykonaniem technologicznie nieodróżnialnego zestawu maszyn, urządzeń i materiałów instalacyjnych,
- 4) poddostawca — oznacza przedsiębiorstwo, które na podstawie bezpośredniego zamówienia generalnego dostawcy wykonuje dostawy lub usługi związane z kompletną dostawą.

§ 2. 1. Do generalnych dostawców, którzy wykonują kompletne dostawy obok innych zadań gospodarczych, mają zastosowanie przepisy regulujące ich gospodarkę finansową ze zmianami, wynikającymi z zarządzenia.

2. Działalność w zakresie kompletnych dostaw powinna być organizacyjnie wyodrębniona i prowadzona według zasad pełnego lub ograniczonego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego.

§ 3. 1. Przedsiębiorstwa powołane wyłącznie do wykonywania funkcji generalnego dostawcy prowadzą gospodarkę finansową na zasadach określonych w przepisach w sprawie gospodarki finansowej przedsiębiorstw obrotu zaopatrzeniowego ze zmianami wynikającymi z zarządzenia.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również do działalności central zjednoczeń polegającej na wykonywaniu funkcji generalnego dostawcy przez zakład podległy naczelnemu dyrektorowi zjednoczenia i działający według zasad pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego.

§ 4. 1. Zapasy generalnego dostawcy finansowane są w całości kredytem bankowym.

2. Do zapasów zalicza się:

- 1) maszyny, urządzenia, materiały instalacyjne i przedmioty nietrawne wraz z kosztami zakupu, wykonane we własnym zakresie lub nabyte od poddostawców, przeznaczone do skompletowania dostawy,
- 2) koszty usług i świadczeń związanych z kompletną dostawą,
- 3) koszty przyszłych okresów.

3. W razie niedotrzymania przez generalnego dostawcę umownego terminu wykonania kompletnej dostawy kredyt bankowy podlega podwyższonemu oprocentowaniu na zasadach ustalonych w instrukcjach bankowych.

4. Zapasy generalnego dostawcy należy wyodrębniać w ewidencji i sprawozdawczości.

§ 5. 1. Rozliczenia między generalnym dostawcą a poddostawcami z tytułu dostarczenia wyrobów generalnemu dostawcy są dokonywane według cen obowiązujących w obrocie krajowym.

2. Jeżeli sprzedaż kompletnego obiektu na eksport dokonywana jest na własny rachunek generalnego dostawcy, a odrębne przepisy nie stanowią inaczej, w rozliczeniach między generalnym dostawcą a poddostawcami mogą być stosowane — zamiast cen obowiązujących w obrocie krajowym — ceny uzgodnione, pod warunkiem, że wartość kompletnej dostawy na eksport ustalona według cen transakcyjnych zapewni generalnemu dostawcy zysk z eksportu.

3. Zyskiem z eksportu jest dodatnia różnica między wartością sprzedaży na eksport według cen transakcyjnych a kosztem własnym obejmującym również koszty kompleto-

wania dostaw łącznie z odpisami na fundusz ryzyka i gwarancji, prowizję jednostek handlu zagranicznego i prowizję agenta zagranicznego, skorygowana o saldo strat i zysków nadzwyczajnych, związanych z eksportem kompletnej dostawy.

4. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do wyrobów wykonanych we własnym zakresie przez generalnego dostawcę. Dostawy te rozliczane są na podstawie wewnętrznej faktury, przy czym za termin dokonania sprzedaży uważa się datę przekazania wyrobu do skompletowania dostawy.

5. W rozliczeniach między generalnym dostawcą a jednostką handlu zagranicznego z tytułu kompletnych dostaw przeznaczonych na eksport stosuje się ustalone zgodnie z odrębnymi przepisami:

- 1) ceny transakcyjne, jeżeli sprzedaż na eksport dokonywana jest na własny rachunek generalnego dostawcy,
- 2) ceny ustalone na zasadach określonych dla rozliczeń między generalnym dostawcą a odbiorcą krajowym lub ceny uzgodnione, jeżeli sprzedaż na eksport dokonywana jest przez jednostkę handlu zagranicznego działającą na rachunek własny.

§ 6. 1. Generalny dostawca tworzy fundusz ryzyka i gwarancji. Fundusz ten jest tworzony w ciężar kosztu własnego sprzedaży, pod datą dokonania sprzedaży.

2. Narzuty na fundusz ryzyka i gwarancji należne generalnemu dostawcy ustala się na podstawie stawek ustalonych przez Państwową Komisję Cen.

§ 7. 1. Z funduszu ryzyka i gwarancji pokrywane są wydatki generalnego dostawcy związane z:

- 1) przeróbkami urządzeń o nietypowej konstrukcji i urządzeń produkowanych w małych ilościach oraz z dodatkowymi poprawkami tych urządzeń, jeżeli koszty tych przeróbek i poprawek obciążają generalnego dostawcę,
- 2) zużyciem ekonomicznym maszyn i urządzeń zakupionych przez generalnego dostawcę w celu zmagazynowania, w związku z przepisami w sprawie organizacji dostaw kompletnych obiektów przeznaczonych na eksport,
- 3) dodatkowymi kosztami wynikającymi z konieczności usunięcia skutków błędów projektowych i konstrukcyjnych, stwierdzonych w toku realizacji kompletnej dostawy, jeżeli dokumentacja projektowa lub konstrukcyjna została sporządzona przez poddostawcę,
- 4) kosztami usunięcia stwierdzonych w okresie gwarancji usterek i ukrytych wad dostarczonych maszyn i urządzeń albo ich wymiany w razie nieopłacalności dokonywania przeróbek,
- 5) dodatkowymi kosztami, poniesionymi w okresie gwarancji w celu doprowadzenia kompletnego obiektu do przewidzianej w umowie zdolności produkcyjnej i parametrów techniczno-ekonomicznych,
- 6) odszkodowaniami lub karami umownymi płaconymi odbiorcom z tytułu nieoddania w terminie obiektu do eksploatacji, spowodowanego opóźnieniami dostaw zawniesionymi przez poddostawców,
- 7) odszkodowaniami lub karami umownymi płaconymi odbiorcom z tytułu nieosiągnięcia przewidzianej w umowie technicznej zdolności produkcyjnej obiektu i parametrów techniczno-ekonomicznych lub w związku z obniżeniem ceny wskutek oddania do użytku obiektu o niższej zdolności produkcyjnej lub obiektu charakteryzującego się parametrami techniczno-ekonomicznymi, gorszymi od ustalonych w umowie.

2. Koszty, o których mowa w ust. 1 pkt 4—7, obciążają fundusz ryzyka i gwarancji w wysokości przekraczającej odszkodowania i kary umowne otrzymane lub należne generalnemu dostawcy od poddostawców.

3. Ewidencja wydatków pokrytych z funduszu ryzyka i gwarancji powinna umożliwić ich podział według umów oraz celów, których dotyczą.

4. Równowartość odpisów na fundusz ryzyka i gwarancji gromadzi się na odrębnym oprocentowanym rachunku bankowym.

5. Jeżeli środki zgromadzone na rachunku funduszu ryzyka i gwarancji okażą się niewystarczające na pokrycie zobowiązań generalnego dostawcy, bank może udzielić kredytu antycypacyjnego do wysokości 50% planowanych na dany rok odpisów. Na przejściowe zasilenie funduszu ryzyka i gwarancji mogą być udzielane także pożyczki z funduszu rezerwowego zjednoczenia albo z funduszu środków obrotowych zjednoczenia lub kombinatu.

6. Jeżeli środki funduszu ryzyka i gwarancji według stanu na dzień 31 grudnia przekroczą dwukrotnie odpisy planowane na dany rok, generalny dostawca może przekazać nadwyżkę na rachunek rozliczeniowy, traktując ją jako zysk nadzwyczajny.

7. W razie likwidacji działalności generalnego dostawcy pozostałość funduszu ryzyka i gwarancji podlega przekazaniu na rachunek funduszu rezerwowego zjednoczenia albo na fundusz środków obrotowych zjednoczenia lub kombinatu.

§ 8. 1. Do strat nadzwyczajnych generalnego dostawcy zalicza się:

- 1) dodatkowe koszty związane z usunięciem skutków stwierdzonych błędów projektowych i konstrukcyjnych, jeżeli dokumentacja projektowa lub konstrukcyjna została sporządzona przez generalnego dostawcę w włas-

nym zakresie, oraz odszkodowania lub kary umowne płacone przez generalnego dostawcę z tytułu nieoddania w terminie obiektu do eksploatacji, chyba że opóźnienie wynikało z winy poddostawcy.

- 2) zobowiązania z tytułu wydatków nie pokrytych — według stanu na dzień 31 grudnia — z funduszu ryzyka i gwarancji lub ze środków, o których mowa w § 7 ust. 5.

2. Koszty dodatkowe związane z usunięciem błędów, dokonaniem przeróbek, usunięciem usterek lub dokonaniem poprawek w maszynach i urządzeniach wyprodukowanych przez generalnego dostawcę we własnym zakresie obciążają koszty własne produkcji, a jeżeli generalny dostawca tworzy fundusz napraw gwarancyjnych — obciążają ten fundusz.

§ 9. Gospodarkę finansową przedsiębiorstw sprawujących funkcję generalnego realizatora inwestycji oraz generalnych dostawców (generalnych wykonawców) realizujących eksport budownictwa regulują odrębne przepisy.

§ 10. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 15 grudnia 1966 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej generalnych dostawców (Monitor Polski z 1966 r. Nr 74, poz. 346, z 1968 r. Nr 8, poz. 45 oraz z 1969 r. Nr 8, poz. 74 i Nr 26, poz. 199).

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1971 r.

Minister Finansów: w z. M. Krzak